

BELGIE, Hasselt

březen- červen 2008

V letním semestru jsme se zúčastnily pracovní stáže v Belgii v rámci programu Erasmus. Na další tři měsíce se naším bydlištěm mělo stát město Hasselt v provincii Limburg na východě Belgie. Naši přijímající organizací, která nad námi držela ochrannou ruku, byla XIOS Hogeschool Limburg.

Přípravy na naši stáž začaly již začátkem ledna, a to jazykovou přípravou, která trvala měsíc. Dále bylo zapotřebí si vyřídit zdravotní pojištění do ciziny a zajistit si vlastní dopravu a ubytování. Co se týče dopravy, měly jsme štěstí, že na daný termín byly slevy na letenky, tudíž nás cesta do Belgie vyšla jen na 800 Kč. Ubytování nám zajistilo zvláštní oddělení XIOSu, které poskytuje služby nejen zahraničním studentům (např. ubytování, zapůjčení kola, slevové karty apod.). Domluva probíhala prostřednictvím e-mailu.

Po přiletu na Bruselské letiště na nás čekal náš koordinátor Johan, se kterým jsme posléze jeli do Hasseltu vlakem. Po příjezdu do našeho studentského domu jsme byly lehce rozčarovány, jelikož zde nebyly žádné peřiny a povlečení a ani lednice. První noc jsme tedy přespaly skoro jako bezdomovci, avšak Johan se o nápravu postaral hned druhý den. Náš dům se nacházel na okraji nedalekého Diepenbeeku nedaleko kampusu. Každá jsme měla vlastní pokoj s vlastní sprchou. Záchody a kuchyň byly společné. Mimo nás zde bydlelo dalších cca 50 belgických studentů. Cena za ubytování byla 150 euro měsíčně, avšak cena nezahrnovala poplatek za energie. V průměru nás tedy bydlení vyšlo na 200 euro za měsíc. V ceně bylo zahrnuto také připojení na internet (kabel jsme si však musely dokoupit zde).

Co se týče stravování, převážně jsme si vařily samy. Pro nákupy se nám osvědčily Aldi, GB a Carrefour. Rozhodně nejlevnější je Aldi, avšak není zde tak bohatý sortiment. Ceny zde byly srovnatelné s cenami v České republice. Pokud jsme byly líné něco vařit, zajely jsme si do města na vyhlášené hranolky nebo na kebab. To nám bude doma určitě chybět. Oběd v klasické restauraci byl pro nás cenově nereálný. Samozřejmě jsme si zde oblíbily belgické pivo, ceny se ale liší dle toho, kde ho člověk konzumuje. Na studentských akcích se prodává třetinka asi za 1 euro, avšak v hospodách je cena okolo 2 až 3 euro.

Naším hlavním dopravním prostředkem po městě a okolí bylo zapůjčené kolo z XIOSu. Nebyla to žádná žihadla, avšak pro zdejší rovinatou krajinu naprosto vyhovující a také bezpečné. Belgie se totiž může chlubit naprosto dokonalou sítí cyklostezek. Navíc řidiči jsou na cyklisty natolik zvyklí, že na kole zde máte stále přednost. Při zapůjčení jsme zaplatily 70 euro depozit, který nám byl po odevzdání kol vrácen. Pro cesty v blízkém okolí Hasseltu jsme využívaly autobusovou dopravu, která je cenově dostupná. Vyplatí se si zakoupit si tiket za 8 euro, s nímž je cestování ještě levnější. Pro dlouhé cesty po Belgii je rozhodně nejlepší volbou vlaková doprava, která je zde na vysoké úrovni. Doporučujeme si zakoupit Go pass za 46 euro (slevová karta pro lidi mladší 26 let, je zde celkem 10 jízd odkudkoliv kamkoliv v zemi), díky němuž jsme poznaly mnoho míst v Belgii.

Město Hasselt má přibližně 70 tisíc obyvatel, je nejbohatším městem v Belgii, což zde bylo opravdu zřejmé. Je to moderní, dynamické město- ideální pro mladé lidi. Již při procházce městem na vás dýchne příjemná atmosféra tohoto místa. Hasselt rozhodně nepatří mezi spící města. Je městem ginu a módy, což je vidět hlavně v centru, kde jeden obchod s oblečením střídá druhý. Celkový dojem podtrhuje nespočet kaváren, které jsou plné ve dne v noci a stojí za to je navštívit. Ve městě stojí za to navštívit zdejší kostel, muzeum módy a muzeum ginu a japonskou zahradu.

Naše praxe byly trošku problematické, nedělejte si iluze o belgické organizaci práce. Domluva byla hodně zdlouhavá a neustále jsme se musely připomínat. Přesto jsme navštívily několik zajímavých zařízení.

Azylové centrum v Eisdenu: Poskytuje nejčastěji služby pro ženy v krizi a uprchlíky. Většinu času jsme trávily se sociálními pracovníky, jejichž práce je velmi zajímavá. Pracovní doba byla od 9 do 16 hodin.

Azylové centrum Houthalen: Toto centrum bylo velmi podobné, poskytuje azyl pouze ženám s dětmi. Většinu času jsme zde trávily s klienty a vyslechly si jejich příběhy, proč se dostaly do centra a jaké mají vyhlídky do budoucnosti. Pracovní doba byla od 10 do 18 hodin.

Základní škola KIDS pro děti s autismem: Na této praxi jsme fungovaly spíše jako pozorovatelé, jelikož tyto děti potřebují speciální péči. Dozvěděly jsme se jaké metody vyžaduje práce s těmito dětmi, což bylo jediné přínosné.

Azylové centrum Sint-Truiden: Jedná se o centrum pro uprchlíky, kde je umístěno na 450 lidí žádajících o azyl v Belgii. Zde byla práce sociálních pracovníků hodně zajímavá, za den musí řešit mnoho případů. Setkáte se s různými národnostmi a kulturami. Znalost několika cizích jazyků je zde nezbytností.

Mateřská školka Sint-Truiden: Školka čítá několik tříd, takže jsme byly rozděleny. Fungovaly jsme zde stejně jako zdejší učitelky, ale bylo to náročné a místy velmi vtipné, jelikož děti mluvily vlámsky a my mluvily česky nebo anglicky ☺ Avšak praxe zde nás velmi bavila, děti jsou miloučké a vlastně stejné jako všude jinde na světě. V rámci praxe jsme s dětmi absolvovaly dětský den plný her a zde jsme si vyzkoušely, jaké to je uhlídat skupinku několika tříletých dětí.

Na konci dubna jsme se zúčastnily rovněž International social week (Mezinárodní týden sociální práce), který pořádal XIOS. Sjeli se studenti a učitelé asi ze sedmi evropských zemí a každý den byl připraven program. Jednalo se o přednášky a návštěvy kulturních míst v okolí Hasseltu. Každý den byl nabitý a nejpřínosnější bylo setkání s lidmi z cizích zemí.

Volný čas jsme věnovaly sportu. V nedalekém Fitlinku (nachází se na univerzitním kampusu) byla široká nabídka sportovních aktivit, pro studenty zdarma. Z této nabídky jsme využily aerobic. Přímo v Hasseltu se nachází bazén, který je taktéž na studentskou kartu zdarma. Toho jsme využívaly hojně a dokonce jsme se už 8. května koupaly ve venkovním bazénu s tobogánem. Také jsme často podnikaly výlety na „kolech“ podél Albertkanaalu; tahle lokalita je vhodná i pro procházení či kolečkové brusle.

Kulturní život studentů zde se nedá srovnat. Existuje zde mnoho studentských spolků, které téměř každý týden organizují nějakou akci (koncerty, techno party, závody na lodích, setkání Erasmus studentů, atp.), tudíž o zábavu tu nebyla nouze. Díky těmto akcím jsme měly možnost poznat spoustu nových lidí, převážně z řad studentů z programu Erasmus. Pokud se zrovna nekonala nějaká studentská akce, navštěvovaly jsme nespočet podniků v centru města.

Převážně víkendy jsme věnovaly cestování po Belgii. Navštívily jsme mnoho turisticky zajímavých míst, za zmínku stojí Brusel (hlavně Atomium), Bruggy (přezdívané belgické Benátky, nádherně zachované starobylé město), Gent (historické město, nejlépe ho poznáte projíždkou na loďce), Antverpy (druhý největší přístav v Evropě, město jako takové nás okouzilo z Belgie nejvíce), Waterloo (místo významné bitvy, soubor exponátů, které popisují Napoleonovu porážku), Maastricht (město těsně za holandskými hranicemi, cesta autobusem trvá tři čtvrtě hodiny a stojí pouze 2 eura; kouzelné město vhodné pro nakupování a noční život), Tongeren (nejstarší město v Belgii, každou neděli se zde koná obrovský trh se starožitnostmi, kam se sjíždí lidí nejen z celé Belgie), Oostende (přímořské město). Za shlédnutí určitě stojí muzeum pod otevřeným nebem v Bokrijku, kam se dostanete i na kole.

Pro stáž je Belgie výbornou destinací, celý pobyt jsme si užily naplno a rozhodně jej můžeme doporučit. Přesto jsou věci, se kterými jsme se musely sžít. Belgičané žijí svůj život v poklidu, hodně dají na rodinu. Nemusí se honit za penězi, což je vidět naprosto všude. Např. v obchodech je v neděli téměř všude zavřeno, otevírací doby v supermarketech jsou od 9 maximálně do 19 hodin; dopoledne jsou kavárny plné lidí, takže snadno podlehnete pocitu, že zde nikdo nepracuje; řidiči nám připadali ohleduplnější, nespěchali. Na druhou stranu jsou ale Belgičané národem uzavřeným, jsou hodně sami pro sebe. Málokoho si připustí k tělu a téměř nikdy nezačnou konverzaci sami. Pěkným příkladem je naše soužití s 50 belgickými studenty, z nichž se s námi bavil pouze jeden z nich. Pokud uděláte vy první krok, jsou Belgičané milí a otevřenější, ale sami nikdy nepřijdou.

Všem budoucím stážistům přeje naplno prožitý pobyt a v případě jakýchkoliv dotazů nás můžete kontaktovat.

Simona Teplá - sima.t@seznam.cz a **Ivana Vanišová** - vanisova.ivca@seznam.cz